

عنوان مقاله:

نقدی بر نقش دانش بومی در کشاورزی پایدار با تأکید بر رسالت مکتب آموزشی ترویج

محل انتشار:

سومین همایش ملی انجمن های علمی دانشجویی رشته های کشاورزی و منابع طبیعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

رضا سیفی - دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس (عضو انجمن علمی دانشجویی ترویج و آموزش کشاورزی)

ناصر ولیزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

اخیراً توجه کافی و لازم به آداب و سنن و رفتارهای موجود در جامعه کشاورزی و روستایی که در اصطلاح "دانش بومی" یا "علم محلی" خلاصه میشود، به عنوان یکی از راهکارهای عمده نیل به توسعه پایدار کشاورزی مطرح شده است. از طرف دیگر، در دهی اخیر صاحبزنان دانش رسمی به سمت دانش بومی گرویده اند. این در حالی است که ماهیت و منشأ دانش بومی هماهنگی خاصی را با نقش مکتب آموزشی ترویج دارا مییابد. در این راستا، هدف این مطالعه نقدی بر نقش دانش بومی در کشاورزی پایدار با تأکید بر رسالت مکتب آموزشی ترویج کشاورزی است. روش تحقیق مورد استفاده در این مطالعه از نوع اسنادی و کتابخانهای بوده است. یافته ها نشان میدهند دانش بومی (علم محلی) کشاورزان و روستاییان شامل سه نوع و بعد از دانش است که عبارتند از: دانش آگاهی، دانش بینشی و دانش رفتاری. چون یکی از رسالتهای مکتب آموزشی ترویج نیز تغییر در دانش، بینش و مهارت کشاورزان است، بنابراین ترویج کشاورزی نقش بسزایی هم در حفظ و احترام به دانش بومی و محلی کشاورزان دارد و هم اینکه از این طریق میتواند به هدف دستیابی به کشاورزی پایدار با حفظ ارزشها و رفتارهای محلی کمک کند.

کلمات کلیدی:

دانش بومی، کشاورزی پایدار، مکتب آموزشی ترویج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/457576>

